

Čarls Simić

PRIĐI BLIŽE I SLUŠAJ

ŽMURKE

Nisam našao nikog
Od stare družine.
Mora da se još skrivaju,
Zadržavaju dah
I trude se da ne prasnu u smeh.

Naša ulica videla je i bolje dane,
Okna su porazbijana tu i tamo,
Gde smo za letnjih noći
Slušali kako se parovi svađaju,
Ili ih gledali kako plešu uz radio.

Ridokosa u koju smo
Svi bili ludo zaljubljeni,
Što sedela je na požarnom stepeništu
I pušila do kasno u noć,
Mora da se i ona krije.

Žgoljavi dečak
Sa štakama
Koji je uvek nosio knjigu,
Verovatno nije stigao
Daleko.

Mrak rano pada
U ovo doba godine
Zbog čega je teško
Prepoznati znana lica
Među onim nepoznatim.

SLEPA SUDBINA

Jednog ščepa na ulici,
Drugog pušta nekažnjeno,
Kao ona luda starica
Koja hitno mora da ti kaže
Nešto čemu ne možeš naći smisao,
Što te je uzela podruku,
Dok se nisi otrgao
Tek da bi naleteo na prosjaka
Koji rasipa sitniš iz posude,
Prinuđen da slušaš
Kako te riba i psuje
Pred svim tim ljudima.
Nikad nećeš saznati šta sledi.
Ovde slepa sudbina glavnu reč vodi.

PAD

Jedan mlatara rukama da uspori pad
Jedan se penje na merdevine koje je poneo
Jedan zaviruje u pohabanu Bibliju
Jedan nastavlja da se smeje nekoj šali

Jedan otvara veliki crveni kišobran
Jedan se hvata za slamku što lebdi u vazduhu
Presrećan što ju je načas uhvatio
Očajan kad vide da mu je iskliznula

Ti, gore, jesi li ikad ikoga spasao?
Mlada žena ljutito više
Dok pada zajedno sa svojom decom
Tihom i prepuštenom mislima

BIĆETE ZADOVOLJNI NAŠIM PROIZVODOM

Kavez dovoljno velik da u njega strpate čoveka
Koga želite podsetiti da nije ništa bolji
Od psa lutalice što čeka svoj red
Da ga uspravaju veterinari iz azila.

Kako biste bili bez brige, naši kavezi
Napravljeni su imajući u vidu Vašu bezbednost
I dovoljno su jaki da izdrže
Izlive besa i samoubilačkog očaja.

U MOJOJ CRKVI

Ti si Gospod slomljenih,
Razapetih i iskrvarenih
Tokom svoje duge noći mučenja
U podrumu nekog zatvora.

Pregledaš oruđe
Svireposti i dodiruješ ga
Zadivljen ponosom
Koji ovi ljudi gaje prema svom zanimanju,

Dok im žene i majke
Ustaju da pođu na jutarnju misu,
Kud i ti sad moraš požuriti
Pre no što otkriju da su tvoji slomljeni udovi

I lice nestali sa krsta,
A jedna ili dve sveće još gore
Za tvog strašnog odsustva
Pod mračnim i veličanstvenim svodom.

POSLEDNJA LEKCIJA

Biće o ničemu.
Ne o ljubavi ili Bogu,
Već o ničemu.
Bićeš kao novajlija u školi
Što plaši se da pogleda učitelja
Dok se trudi da razume
Šta to oni govore
O ovom nekom ništa

MEDITACIJA IZ JARKA

O divnim stvarima.
Stvarima prolaznim.
Kao miris letnje noći
Na uglu ulica Kristofer i Bliker
Tihom i pustom

Oslonjen o
Poštansko sandučce
U koje sam pre mnogo godina
Ubacio ljubavno pismo
Koje ostade bez odgovora.

Kad mi se približila jedna mačka,
Šape podignute
Kao da hoće da mi skrene pažnju
Na prepredene niti
Što manipulišu našim životima.

EJ, GALAMDŽIJO

Poput samoubice
Što visi o jednoj ruci
S parapeta,
Ovaj pauk priča sam sa sobom,
Pa i psuje,
Klati se tamo-amoo
Na jednoj niti,
Biva sve glasniji
U mojoj glavi
Dok ležim sasvim budan
U ovom starom krevetu.

KASNONOĆNI ISPIT

Da li se Čarls Simić plaši smrti?
Da, Čarls Simić se plaši smrti.
Moli li se Gospodu na nebesima?
Ne, izmotava se sa ženom.

Sopstvena savest da li ga muči?
 S vremena na vreme svrati da proćaska.
 Je li spreman da stane pred Tvorca?
 Koliko i veverica što prelazi put.

Poput prazne konzerve piva koju šutira
 Mladić naduvan kô balon
 Iz jedne mračne ulice u drugu
 U međuvremenu se spotiče i pada.

FANTOMSKI BROD

Ti blaženi trenuci
 koji se pretvaraju
 Da će zauvek ostati s nama –
 Brzo prođu,
 a da se i ne oproste.
 Čemu žurba?
 začuh sebe kako kažem.

Imaš pravo
 na ćutanje,
 Reče mi noć
 dok sam sedeo u krevetu
 I kovao planove
 kako da sledeći
 Zarobim u glavi.

Sećam se širom otvorenog prozora
 jednog letnjeg dana
 S veličanstvenim pogledom na zaliv
 i jednog oblaka u svem tom plavetnilu
 Bledog poput konja
 Kog smrt voli da jaše.

Povazdan bi rado čavrljao,
 taj usamljeni oblak
 Govorio mi je
 dok je plovio ka pučini,
 Ka nekom
 brodu na horizontu,

Koji je već
    razvio jedra
I samo što nije nestao
    s vidika,
Na putu ka nekoj luci
    i zemlji
Bez imena.

Fantomski brod,
Van svake sumnje,
    al' ipak moj.

(S engleskog prevela Marija Bergam Pelikani)